

[Marianne Bentsen-Pedersen]

administreres anderledes. Jeg synes også, det er morsomt, at fremskridtspartiet i denne sag åbenbart går ind for nationalisering af visse foretagender.

Vi har en anden måde, hvorpå vi godt vil bidrage til at få en anden styring på radioen. Det ligger i vores radiolovsforslag, hvor vi har foreslået, at man opdeler radiatorådet sådan, at man har én afdeling til at tage sig af den økonomiske side af sagen og én afdeling til at tage sig af den programmæssige side af sagen. På den måde ville man få større overskud til at have indblik i de budgetmæssige spørgsmål.

Med hensyn til licensforhøjelsen vil jeg godt nævne, at vi i SF ikke på forhånd vil afvise en licensforhøjelse. Det er ikke dyrere at have radio og fjernsyn, end det er at holde en avis, og vi synes ikke, at prisen for at have fjernsyn er urimelig høj.

Vi er af den opfattelse, at fjernsynet bør bringe flere danskproducerede udsendelser. Det er ikke, fordi vi mener, at alle udenlandske udsendelser er dårlige. Der er både gode og dårlige udsendelser fra udlandet. Mange af dem er dårlige, men der er altså også gode udsendelser fra udlandet. Men en af grundene til, at vi skal have nogle flere danskproducerede udsendelser, er hensynet til den danske kultur og hensynet til det danske sprog. Jeg mener også, at en udsendelse vil være mere debatskabende og mere vedkommende, jo nærmere den kommer på de mennesker, der ser den. Derfor er det vigtigt, at vi selv producerer udsendelser.

Vi er klar over – og det tror jeg alle er – at det er et stort hus derude, og at der er et stort bureaukrati. Vi er selvfølgelig heller ikke interesseret i, at en licensforhøjelse skal forsvinde i et sådant bureaukrati, og hvis det er det, vi ligesom på forhånd kan se, vil jeg da godt sige, at så er vi ikke særlig interesseret i at støtte en licensforhøjelse, men hvis vi kan få det lagt over til at blive en støtte til de danskproducerede udsendelser, vil vi i hvert fald gerne være med til at snakke om det.

Med hensyn til det bureaukrati er jeg ikke – naturligvis, vil jeg sige – enig med hr. Palle Simonsen, når han siger, at det er, fordi man har lagt ansvaret ud. Jeg tror, det store bureaukrati netop kommer af, at man går og kontrollerer hinanden. Det tror jeg hellere man skulle kigge på end se på, at man sådan

har lagt ansvaret ud. Det tror jeg netop ikke man har, så dér kan vi meget nemt blive uenige.

Vi mener, at radiatorådet nu skal have lov til at gøre sig sine overvejelser over, hvordan budgettet ser ud, om det kan give anledning til bemærkninger, og om der skal ske en licensforhøjelse på baggrund af det. Når radiatorådet kommer med en indstilling, må vi selvfølgelig diskutere den, men jeg synes, det er et lidt uheldigt tidspunkt, debatten er kommet på.

Vedrørende finansieringen vil jeg godt til sidst sige, at vi ikke går ind for, at man skal have reklamer i fjernsyn og radio. Jeg synes stadig væk, det er noget af en dobbeltmoral, når de partier, der står i alle andre sammenhænge og siger, at nu må vi have forbruget sat ned, nu må vi spænde livremmen ind, kommer her og siger, at nu skal vi have nogle flere reklamer ud til folk. For hvad skal reklamerne? De skal selvfølgelig øge forbruget. Jeg synes, det er en meget mærkelig dobbeltmoral, man har på det punkt.

Indbetaling over skatten er vi også imod, og derfor vil vi stemme imod det dagsordensforslag, der er fremsat. Vi mener ikke, at Danmarks Radio i højere grad, end det allerede er tilfældet, skal være et statsforetagende. Jeg synes, det er meget morsomt, at fremskridtspartiet nu vil nationalisere Danmarks Radio, og at man vil anvende gratisprincipet, som de plejer at kalde det, ved finansiering af radio og fjernsyn.

Janne Normann (RV):

Hr. Poulsgaards spørgsmål om, hvorledes man kan gøre Danmarks Radios økonomi mere sund, virker stærkt demagogisk. Jeg har ligesom kulturministeren svært ved at se andet, end at der i spørgsmålet må ligge en anklage for en syg økonomi i Danmarks Radio, og sådan en anklage synes jeg ikke er rimeligt begrundet.

I de produktivtetsundersøgelser, vi kender til, kan man ganske vist læse, at Danmarks Radio befinder sig nær bunden sammenlignet med en række andre lande, men det er jo rigtigt, som kulturministeren også strejfede, at kvantitet og kvalitet ikke umiddelbart er sammenlignelige størrelser.

Overalt lyder der et krav om flere danskproducerede udsendelser. Udlandsstoffet vil